

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 13/2016

Ročník V.

26. jún — 9. júl 2016

SLOVO NA ÚVOD

Je celkom prirodzené, že nevesta pri sobáši dostáva nové meno po svojom ženíchovi. Táto zmena priezviska je už pre nás celkom bežná, predsa len tento úkon obsahuje v sebe dôležitú pravdu: dcérka už v určitom zmysle nepatrí rodičom, ale svojmu drahému, ktorému sa uzatvorením manželstva daruje v láske.

V knihe Genезis čítame o človeku, ktorý po rozmnožení hriechu na zemi počúva Boha a ochotne plní Božiu vôľu. Týmto človekom je praotec viery – Abram. Boh mu mení meno na Abrahám, lebo sa mu dostáva vyznačenia: Boh si ho vyvolil, je už Božím mužom, a teda je už Abrahám. V evanjeliu Mt 16, 13-19, dochádza tiež k zmene mena. Šimon spoznal v Ježišovi Krista – Mesiáša a Pán Ježiš mu zmenil meno na Peter. Podobne tomu bolo so Šavlom, ktorý potom, čo spoznal Krista a obrátil sa, nie je viac Šavlom, ale je to už Pavol. V biblickej reči zmena mena vyjadruje nový vzťah.

Aj v prípade Petra a Pavla zmena ich mena značí novú skutočnosť – totiž obaja, tak Peter ako aj Pavol, nepatria už viac sebe, ale Kristovi. Peter už nebude rybárom ani Pavol už nebude hľadať múdrosť sediac pri Gamalielových nohách. Peter aj Pavol sa úplne oddali tomu, v ktorom spoznali svojho Spasiteľa a ktorý dal ich životu novú orientáciu – oddali sa Kristovi. A Pán si ich chráni: v Skutkoch apoštolov (Sk12,1-11) počúvame, ako bol Peter vyvedený z väzenia, a v Druhom liste Timotejovi (2 Tim 4, 6-8. 17-18) sa Pavol obrazne vyznáva, že bol vytrhnutý z tlamy leva.

Aj my sme v krste boli oslobodení a začali sme nový život. Vtedy sme aj prijali svoje meno. Stali sme sa kresťanmi, teda sme Kristovými. Podobne sa to deje aj v Sviatosti birmovania zomiera v nás starý hriešny človek a rodí sa v nás nový, s novým menom – svätca, ktorého sme si vybrali, a chceme žiť tak kvalitne a zodpovedne ako on. Tiež už teda nepatríme viac sebe, ale Kristovi, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych. Pavol nás povzbudzuje, že kto je kresťan, nech sa nehanbí, ale oslavuje Boha týmto menom.

Hovorí sa, že macedónsky vojvodca Alexander Veľký, ktorý si tri storočia pred Kristom podmanil takmer celý svet, mal vo svojej armáde človeka, ktorý sa tiež volal Alexander. Tento vojak mal však celkom inú povesť ako vojvodca; hovorilo sa, že je veľmi ustráchaný a bojzlivý. Keď sa to Alexander Veľký dozvedel, dal si ho zavolať a rázne mu povedal: „Buď sa zriekneš svojho mena, alebo budeš dôstojný tohoto slávneho mena!“ My sa nemáme zriekať svojho mena, ale máme byť jeho dôstojní nositelia ako svedkovia krásy života s Kristom. Peter a Pavol si tak vážili svoje vyvolenie, že položili za Pána svoj život vo viere, že zomrieť pre neho je zisk. Keď sa však pozeráme na apoštolské kniežatá, cítime, že nie sme takými hrdinami. Nedajme sa však odradiť od ideálu. Lebo ani Peter ani Pavol nedosiahli svoje víťazstvo odrazu. Peter, ktorý vyznal: „Ty si Kristus!“, pri zajatí Pána Ježiša pred slúžkou zo strachu o ňom povie: „Nepoznám toho človeka.“ Pavol, ktorý pred svojím obrátením dychtil po zabíja-

ní Pánových učeníkov, ešte aj po svojom obrátení zakúsil veľa prekážok podľa slov Pána: „Ukážem mu, ako veľmi mu treba trpieť pre moje meno.“ Napokon však mohol povedať: „Z Božej milosti som tým, čím som.“ Preto naozaj nedajme sa znechutiť nikým, ničím, ani sebou samým.

Po svojom zmŕtvychvstaní sa Pán Ježiš pýta Petra: „Miluješ ma?“ On sa tak pýta aj nás. Môžeme prijať za svoju Petrovu odpoveď: „Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Tak aj stredajšia slávnosť je

novou možnosťou rozhodnúť sa pre neho. Majme pred sebou Krista, ako nevesta má pred sebou svojho ženícha a túžobne očakáva deň, keď bude navždy jeho.

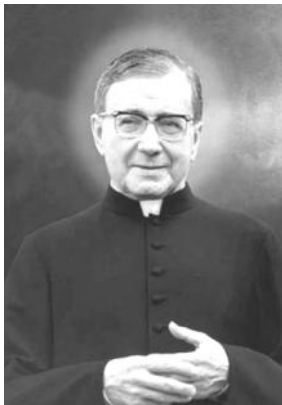
Prajem vám, aby nastávajúce dva mesiace boli časom oddychu, času stráveného s tými, na ktorých vám najviac záleží, a načerpaním nových síl v tieni oddychu.

o. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

... { Medailónik svätých } .....

SVÄTÝ JOSEMARÍA ESCRIVÁ

Narodil sa 9. 1. 1902 v Barbastero v Aragónsku, v Španielsku, ako druhý zo šiestich detí. Na pútnickom mieste v Torreciudad ho rodičia ako dvojičného zasvätili Matke Božej, zverili pod jej ochranu, ako to sľúbili pri jeho ťažkej chorobe. Jeho otec José Escrivá y Corzán bol obchodníkom s textilom a čokoládou. Matka Mária de los Dolores bola elegantná, francúzskeho pôvodu. Obidvaja rodičia dali svojim deťom hlbokú kresťanskú výchovu. Neskôr Josemaría povedal, že rodičom vďačí viac za výchovu ako za svoje vzdelanie.

José (Jozef) Escrivá prvýkrát pocítil povolanie ku kňazstvu pri pohľade na stopy bosého karmelitána v snehu. Vnímal ich ako fakt, že Boh od neho niečo žiada, aj keď si nebol celkom istý, čo. Začal kajúci život a prosil o jasné rozoznanie. Nakoniec zmenil svoj úmysel študovať architektúru a pripravoval sa na kňazstvo v Logrone a neskôr v Zaragoze. Vysvätený za kňaza bol 28. 3. 1925. V Zaragoze pokračoval v štúdiách práva, ktoré začal už popri teológii, a dokončil ich r. 1927. Popritom sa staral o nemocných, chudobných a opustené deti, ktoré pripravoval aj na prijatie sviatostí. Stal sa kaplánom nadácie na podporu ľudí bez prostriedkov a umožňoval im štúdium. Pôsobil ako docent kánonického a rímskeho práva. Po modlitbách o spoznanie Božej vôle, keď počul zvony ku ctí anjelov dňa 2. 10. 1928, odrazu

akoby uvidel, čo od neho Boh očakáva: Umožniť ľuďom všetkých spoločenských tried bez zmeny ich momentálneho zamestnania, uprostred sveta, cestu svätosti s apoštolským pôsobením. Aby sa obyčajní ľudia snažili posvätiť aj svoju každodennú prácu aj svoj rodinný život.

S veľkou horlivosťou a bez prostriedkov sa pustil do toho Diela. Keď sa ho raz jeden priateľ opýtal, ako mu ide dielo Božie, v tom momente mu bolo jasné, ako ho pomenuje: Dielo Božie – Opus Dei (lat.). Všade, kam prišiel, pripravoval ľudí na oblažujúce stretnutie s Ježišom Kristom v kolobehu všedných dní, bez ohľadu na rasu, národnosť alebo reč. To sa stalo hlavnou náplňou jeho života.

Sv. Otec Ján Pavol II. pri jeho kanonizácii povedal: „Neustále vyzýval svojich duchovných synov a dcéry, aby prosili Ducha Svätého o to, aby ich vnútorný život, život v zmysle vzťahu k Bohu a život rodinný, profesionálny či spoločenský, skladajúci sa z malých pozemských skutočností, neboli navzájom oddelené, ale aby vychádzali z jedinej svätej existencie – a aby boli plné Boha.“

Počet aktivistov Opus Dei rástol a Escrivá každého člena vzdelával a duchovne viedol. Sám po rokoch skonštatoval: „Mal som vtedy dvadsaťšesť, mal som Božiu milosť, dobrú náladu, a nič viac. Keby som bol vtedy tušíl, čo všetko ešte len príde, padol by som mŕtvny na zem.“ On sa však nechal poslušne viesť Duchom Svätým v presvedčení, že iba tak je možné naplniť Božiu vôľu. Mod-

litbu považoval za mimoriadnu zbraň na vykúpenie sveta a stále ju odporúčal: „Na prvom mieste modlitba; potom očistenie od hriechov; na treťom mieste, skutočne až na treťom mieste, činnosť“ (Cesta, n. 82). Veľmi vrúcne sa modlil k Matke Božej za bezpečnú cestu, obracal sa aj na svätého Jozefa a anjelov strážnych.

V roku 1975 mu veľmi zoslabol zrak, trpel na šedý zákal na oboch očiach. Umieral s pohľadom na Máriu, zasiahnutý srdcovou mŕtvicou vo svojej pracovni.

Blahorečený bol 17. 5. 1992. K uznaniu svätosti viedol až zázrak uzdravenia španielskeho

chirurga Manuela Nevadu, ktorý kvôli kontaktu s röntgenovým ožarovaním pacientov mal diagnózu rakoviny kože s prognózou skorej smrti. Keď sa zveril príhovoru nového blahoslaveného, poškodenie kože za dva týždne zmizlo a opäť mohol naplno pracovať. Toto uzdravenie bolo v rokoch 1992, 1994 a 1997 potvrdené neutrálnym lekárom.

Pápež Ján Pavol II. dňa 20. 12. 2001 potvrdil tento zázrak príslušným dekrétom a 6. 10. 2002 ho v Ríme kanonizoval.

Zdroj: Internet.

Veronika F.

K SVÄTÉMU CYRILLOVI A METODOVI

Túto časť cirkevného hymnu „*O lux decora patriae*“ z latinskej pôvodiny v preklade Tichomíra Milkina uverejňujeme pri príležitosti 1153 rokov od príchodu solúnskych bratov na Veľkú Moravu (r. 863) a 1147-ročnej pamiatky na smrť sv. Cyrila (r. 869) v Ríme, kde je v chráme sv. Klementa pochovaný.

Ó, krásne svetlá otčiny,
slovanským kmeňom milené,
zdravíme si vás, bratia,
vás piesňou sláviť ideme.

Vyšli ste tmavých do krajín
žiar priniesť, svetlom preniknúť,
naplniť svetlom nebeským
tých, ktorých oslepoval blud.

V sieň skvostnú nebies prijaté
dnes vrúcne prosby prijmite:
slovanské zbožné národy
zachráňte Bohu večite!

..... { Niektoré pamätné dni } ...

- 26. júna 1861** – pred 155 rokmi um. Pavol Jozef Šafárik, slavista, básnik, literárny historik.
- 27. júna 1870** – narodil sa a 29. júna 1947 umrel Pavol Jantusch, biskup trnavský, náboženský spisovateľ.
- 28. júna 1900** – pred 116 rokmi umrel Michal Chrástek, kňaz, prvý tajomník MS, spisovateľ.
- 29. júna 1931** – Pius XI. vydal encykliku *Non habiamo bisogno*, v ktorej ostro odsúdil fašizmus.
- 1. júla 1235** – bola svätorečená bl. Alžbeta Uhorská (Bratislavská), dcéra kráľa Ondreja II.
- 2. júla 1806** – narodil sa Ján Juriga, ostrihomský kanonik, opát, spoluzakladateľ SSV.
- 3. júla 1808** – nar. Peter Árvai, kňaz, zakladateľ prvého spolku striezlivosti na Slovensku.
- 4. júla 1950** – umrel Matúš Pajdušák, kňaz, spišský historik a archeológ.
- 5. júla 1869** – umrel Dr. Štefan Moyzes, biskup, národný dejateľ.
- 6. júla 1415** – bol v Kostnici ako kacír upálený Ján Hus.
- 6. júla 1978** – pápežský legát pražský arcibiskup kardinál František Tomášek slávnostne vyhlásil prvú samostatnú slovenskú cirkevnú provinciu so sídlom arcidiecézy v Trnave, ktoré zriadil Pavol VI. apoštolskou konštitúciou *Qui divino*.
- 7. júla 1870** – boli obnovené Katolícke noviny ako orgán založeného Spolku sv. Vojtecha.
- 8. júla 1817** – narodil sa Andrej Radlinský, kňaz, redaktor, spisovateľ, zakladateľ SSV.

SOLIDÁRNE A SVÄTÉ PRIATEĽKY

Vo chvíli zvestovania Mária sa od anjela Gabriela dozvie, že jej príbuzná Alžbeta čaká vyťužené dieťa. Hneď sa rozhodne – pôjde a pomôže jej. Toto stretnutie dvoch svätých žien sa stane príležitosťou vyjadriť Bohu bezhraničnú vďačnosť. Alžbeta sa cíti byť poctená prítomnosťou Márie. A Mária, uvedomujúc si veľkosť svojho vyvolenia, spieva Bohu pieseň vďakyvzdania. Každý človek, a najmä kresťan, môže opakovať slová Márie – „...veľké veci mi urobil Pán...“ (porov. Lk 1, 49). – Daroval mi život. Som jeho dieťaťom. Chce moje dobro na zemi. Chce ma obdarovať šťastím večným.

Kresťan je šťastný, lebo uveril...

Boží Duch, Svätý, ba viac než Svätý...

Obraciam sa k tebe s prosbou,
aby si v nás obnovil život Krista.

Veď to ty buduješ v našej duši obraz Ježiša,
a tým aj portrét Otca.

Mária, Panna, ktorú si vyznačil svojou milosťou,
vyberie sa na návštevu

k svojej priateľke a príbuznej, Alžbete.

Všetci poznáme ten krásny príbeh.

Ježiš rastie v lone Panny Márie.

A tá ohromná sila, ktorá z neho vyžaruje,
ti pošepla, čo máš urobiť:

spôsobil si, že dieťa, ktoré nosila Alžbeta,
od radosti sa pohlo v jej lone.

Prežiaril, prenikol si ho radosťou,
ktorú iba ty môžeš dať.

Učinil si ho svätým,

prv než dokázalo vysloviť jedno dobré slovo,

prv než urobilo čokoľvek dobrého...

Mária a Alžbeta

– dve solidárne a sväté priateľky –

začínajú sa tešiť z toho,

čo je im dané prežiť.

Mária je požehnaná

medzi všetkými ženami;

plod jej lona bude sa volať:

„Svätý Izraela“.

Alžbeta sa pokladá za nehodnú tej návštevy,

ale jej radosť je o to väčšia;

raduje sa aj dieťa v jej lone

a svoju matku naplňa uspokojením a pokojom
v očakávaní toho, čo má nastať.

Alžbetine slová tak veľa hovoria o Márii:

je požehnaná, lebo uverila;

je požehnaná,

lebo kráča cestou vernosti;

je požehnaná, lebo nepozná slovo “nie“;

je požehnaná, lebo jej budúcnosť sa naplňa nádejou;

je požehnaná,

lebo vie, odkiaľ prichádza a kam ide;

je požehnaná, lebo dovolila,

aby si ju ty viedol.

Ona nám dáva životnú lekciu:

budeme blahoslavení, ak uveríme,

budeme blahoslavení,

ak vypočujeme oslovenie od Boha,

odpovieme ako ona:

„Nech sa mi stane podľa tvojho slova!“

Duch Svätý, Duch Boží,

ktorý si láskou,

Pomôž mi nasledovať Máriu,

daj, aby som veril tak pevne ako ona.

Kresťan je šťastný, lebo uveril...

Zdroj: Hector Muñoz: 36 modlitieb s Máriou.

Preklad J. Melková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC JÚL

Všeobecný: Aby boli rešpektované domorodé kmene, ktorých identita a právo na existenciu boli a aj dnes sú neraz potláčané.

Evanjelizačný: Aby Cirkev prostredníctvom svojej misijnej činnosti ohlasovala evanjelium v Latinskej Amerike a v Karibiku s novou silou a s nadšením.

Úmysel KBS: Aby Svetový deň mládeže, ktorý sa bude konať v Krakove, povzbudil mladých do zakotvenia svojho života v Kristovi.

CHCEME SA PODELIŤ

V tomto mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva putovali dňa 11. júna členovia Katolíckej jednoty Slovenska, Bratstva posvätného ruženca, členovia Rodiny Nepoškvnenej a ďalší farníci spolu s otcom Kazimírom Kogutom na celoslovenské stretnutie Rodiny Nepoškvnenej do Svätyne Božieho milosrdenstva v Smižanoch.

Veľmi dojímavým začiatkom slávnosti bolo uctenie relikvií sv. sestry Faustíny Kowalskej, sv. Vincenta Pallotího a sv. Jána Pavla II., spojené s modlitbou sv. ruženca.

O 10.00 hod. pútnikov privítal emeritný biskup J. E. Andrej Imrich myšlienkovito veľmi bohatým príhovorom na tému Čo sú skutky milosrdenstva v praxi. Dozvedeli sme sa napríklad, že aj obyčajné pečenie chleba, ako aj všetky jednoduché práce, ak ich robíme pre iných s láskou, môžeme považovať za skutky milosrdenstva.

Po tomto príhovore o 10.30 hod. začala slávnostná sv. omša. Hlavným celebrantom (za spoluúčasti takmer desiatky kňazov, ktorí prišli so svojimi farníkmi) bol spišský biskup J. E. Štefan Sečka. Homíliou – katechézou na tému o pomazaní chorých, o službe starým, nemocným a opusteným povzbudil prítomných ku kresťanskému životu, konaniu skutkov milosrdenstva v tejto oblasti. A opätovne sme sa dozvedeli, že svet bol zverený Božiemu milosrdenstvu ešte pápežom Jánom Pavlom II. Po sv. omši naša farnička Anna Jurčáková, členka Rodiny Nepoškvnenej, predniesla ďakovný príhovor J. E. biskupovi v mene členov Rodiny Nepoškvnenej na Slovensku a všetkých prítomných pútnikov.

Aby azda tých vypočutých myšlienok nebolo pre nás až priveľa, krátku prestávku pred ďalším duchovným programom vyplnil ekumenický spevácky zbor, ktorý svojou „klasikou“ ešte viac spríjemnil kostolnú atmosféru. Po sv. omši sme mali možnosť pozrieť si aj výstavu pápežských darov, z ktorých nás asi najviac zaujala ručná výšivka z Mexika, znázorňujúca „strom pápežov“. Aj túto časť spestril už spomínaný zbor klasickými liturgickými piesňami.

Keďže človek potrebuje doplniť si energiu aj bežnou ľudskou stravou, mohli sme sa posilniť aj na tele – každý konzumoval, „čo dom dal“.

O 14.30 hod. pred vyloženou Oltárnou sviatosťou začala modlitba rozjímavého sv. ruženca a Korunky Božieho milosrdenstva. Záverečným požehnaním sa táto nádherná duchovná slávnosť skončila.

Hovorí sa, že náhody neexistujú. Môžeme tomu veriť, pretože ten najlepší Režisér nám naplánoval, že pred odchodom zo Smižian sme sa tam stretli s našim rodákom o. Martinom Lehončákom, viceprovinciálom rádu pavlínov na Slovensku, s ktorým tam boli aj jeho farníci z Topoľčian. Spoločný rozhovor nám príjemne skrátil chvíľu čakania na autobus.

Domov sme sa vrátili plní zážitkov, posilnení na duchu a vďační Pánu Bohu za jeho milosrdenstvo, ktorým obdarúva nielen nás, ale aj všetkých ľudí, ktorých nám posielal do cesty. A osobitne ďakujeme o. Kazimírovi za jeho sprevádzanie, ochotu a záujem prežiť s nami tento výnimočný, nádherný čas.

Za Katolícku jednotu Slovenska M. Ocilková

ZASVÄTENIE SVETA BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

Bože, milosrdný Otče,
ktorý si zjavil svoju lásku
vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi
a vylial si ju na nás
v Duchu Svätom Tešiteľovi,
zverujeme ti dnes
osud sveta i každého človeka.

Skloň sa k nám hriešnym,
vylieč našu slabosť,
premôž každé zlo,

dovoľ, aby všetci obyvatelia zeme
zakúsili tvoje milosrdenstvo,
aby v tebe, trojjediný Bože,
vždy nachádzali prameň nádeje.

Večný Otče,
pre bolestné umučenie
a zmŕtvychvstanie tvojho Syna
maj milosrdenstvo s nami
i s celým svetom! Amen.

Ján Pavol II., Krakov 17. augusta 2002

KONEČNE SPOLU

Rodina, to som ja, sestra a brat, rodina je Otec a mama... – Slovanmi piesne sme odštartovali deň plný hier, športu a zábavy. No bol to najmä čas, ktorý mohli rodiny stráviť spoločne. Deň rodiny 11. júna sme začali slávením sv. omše, po ktorej nasledovalo individuálne požehnanie rodín. Na rad prišla katechéza, čo znamenalo presun animátorov s deťmi do KKD. Na rodičov už čakali Čopovci – manželský pár zo Sniny.

Aj deti mali vlastnú katechézu, ktorá bola spojená s niekoľkými hrami. Po katechéze sa rodičia pripojili k deťom a spolu plnili úlohy na stanoviskách stopovačky. Po splnení toľkých úloh každý vyhladol. A tak sme si vychutnali guláš, ktorý teta Beátka vždy dokonale pripraví.

Ani sme sa nenazdali a deti boli opäť v plnom nasadení. Na rad prišiel, možno neočakávaný, florbalový zápas. Vlastne bolo ich niekoľko. Hra zanietných chlapcov, animátorov, na čele s otcom Ondrejom stála za to. Po vyčerpávajúcom tur-

naji bolo potrebné stíšenie, a tak sa rodiny presunuli do veľkej sály, kde sa približne 50 ľudí modlilo Korunku k Božiemu milosrdenstvu. Veľmi milým prekvapením boli detské chvály, ktoré som ja osobne ešte nezažila. Bolo ohromujúce sledovať, ako si deti rozobrali vlajky, stuhy a spievali detské piesne. Po modlitbe chvál nemohlo nasledovať nič iné ako grilovačka. Nechýbalo množstvo hier až do neskorého večera. Niekoľko verných fanúšikov slovenského futbalu sa presunulo do veľkej sály, kde bol premietaný prvý zápas našich chlapcov na majstrovstvách Európy vo Francúzsku.

Na rodinách sme mohli badať nadmernú spokojnosť. A keď čas pokročil, animátorom neostávalo nič iné, ako vziať do rúk metly, športové potreby či zvyšné jedlo a začať upratovať. A keď bolo všetko na svojom mieste, animátori ukončili deň tým, že rozprúdili debatu o rôznych zážitkoch a príhodách, na ktorých sa do noci bavili.

Erika Kušnírová

CESTA SVÄTÉHO OTCA DO POĽSKA

V dňoch 27. až 31. júla bude pápež František na pastoračnej návšteve v Poľsku. Ako oficiálne ohlásilo Vatikánske tlačové stredisko, Svätý Otec prijal pozvanie najvyšších predstaviteľov Poľskej republiky a tamojších biskupov a zúčastní sa v týchto dňoch Svetových dní mládeže v Krakove. Predstavený bol nasledujúci návrh programu tejto apoštolskej cesty.

V stredu 27. júla pápež František pristane na krakovskom letisku, aby sa stretol s predstaviteľmi vlády Poľskej republiky a miestnou biskupskou konferenciou. Podľa predbežného programu v ten istý deň večer bude mať príhovor z okna Krakovského arcibiskupstva, z ktorého sa k mladým ľuďom prihovárал sv. Ján Pavol II.

Na štvrtok 28. júla sa predpokladá zastávka v Čenstochovej a súkromná modlitba pred ikonou Čiernej Madony. Svätý Otec bude v kláštore na Jasnej Hore sláviť svätú omšu pri príležitosti 1500. výročia evanjelizácie Poľska.

V piatok 29. júla je na programe návšteva

koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau, popoludní krížová cesta v Krakove.

Na sobotu 30. júla je plánovaná návšteva Svätej Božieho milosrdenstva v Krakove-Lagiewnikách. Podľa predbežného návrhu programu tu pápež prejde Svätou bránou baziliky a potom sa odoberie do kaplnky, kde je pochovaná sv. Faustína Kowalská. Petrov nástupca bude na pútnickom mieste sláviť svätú omšu s kňazmi, rehoľníkmi a bohoslovcami. Predpokladá sa, že pápež v bazilike vyspovedá niekoľko mladých ľudí. Večer bude

Svätý Otec predsedať modlitbovej vigílii v rámci Svetových dní mládeže.

V poslednú júlovú nedeľu sa zakončí pápežská cesta aj Svetové dni mládeže. Dopoludnia bude pápež slúžiť nedeľnú eucharistiu s vyslaním mladých ľudí, popoludní sa potom stretne s organizačným výborom a sponzormi Svetových dní mládeže. Vo večerných hodinách po oficiálnom rozlúčení odletí do Ríma.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Krakov
2016
SDM

PRICHÝLIŤ POCESTNÝCH

Zo všetkých skutkov milosrdenstva sa kresťan ľahšie rozhodne, či pomôže alebo nie, ako keď má prijať a ujať sa ľudí bez domova či pocestných. Jedla a pitia sa človek ľahko vzdá, obvykle ho, aspoň u nás, býva dostatok. No príchod je súčasťou nás samých, nášho bezpečia a našej intimity. Pri prijímaní bezdomovca či pocestného rozum velí zhodnotiť mieru nebezpečenstva a komfortu, ktorého sa vzdávame.

Naša civilizácia radšej zriaďuje azylové domy a útulky pre bezdomovcov, kde za pár drobných za noc získa útočisko ten, kto príde medzi prvými. V niektorých krajinách, hlavne v orientálnej kultúre, zákon pohostinstva patrí medzi najposvätejšie a najdôležitejšie pravidlá, pretože ide o intímnu službu, ktorú môže človek preukázať. A považuje sa za najhlbší súcit.

NAVŠTEVOVAŤ CHORÝCH

Asi väčšina z nás, ktorí budeme čítať tieto riadky, už sme sa ocitli v nemocnici. Človek v nemocnici musí spravidla ležať, niečo ho bolí, nálada nič moc. Z väčšiny ochorení sa počas života za kratší či dlhší čas dostane. Ale sú aj choroby dlhodobejšie. Neraz sa človek ocitne pred problémami, ktoré predchádzajú odchod z tohto sveta. V takej situácii sa stáva neraz „neviditeľným“. Prestávame ho stretávať na ulici a začnú sa objavovať otázky typu: „Prosím ťa, nevieš, čo je s Jožom, Markou...? Počul som, že...“ Ale málokto z priateľov v takom prípade nájde odvahu zastaviť sa za nemocným; väčšinou má nejaké obavy a nevie, o čom s chorým priateľom, kolegom hovoriť. A nakoniec – či stojí o našu návštevu...

Nie je potrebné sa obávať. Kto bol na takejto návšteve, určite má skúsenosť, že táto návšteva nikdy nedopadla zle. Nemožno však jednoducho

povedať, že návšteva u chorého sa dá vykonať „len tak“. Tento skutok si predsa len vyžaduje určitú prípravu a uvedomenie si niekoľkých základných vecí. Totiž človek, ktorý trpí ťažším ochorením, prechádza viacerými fázami vzťahu k svojmu ochoreniu: nechce si chorobu priznať, nechce ju prijať, vzdoruje – až nakoniec sa naučí dať svojej chorobe zmysel a prijme ju. O týchto rôznych fázach je potrebné aspoň trochu vedieť a prosieť o dar pochopenia, hlbokej vnímavosti voči chorému a k jeho situácii.

Pri návšteve ide o stretnutie, a to o stretnutie nie hocjaké. V Cirkvi sa môžeme spoľahnúť na to, že každé stretnutie medzi dvoma ľuďmi je nesené Duchom Svätým, ktorý zjednocuje. Keď teda ideme na návštevu, nie je na škodu poprosiť o prítomnosť Ducha Svätého.

Zdroj: Spravodaj FATYM

Preklad a úprava Ján F.

..... { Liturgický kalendár } .....

26. 06. – Ne: 13. nedeľa v Cezročnom období *Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca*

27. 06. – Po: Sv. Ladislav; sv. Cyril Alexandrijský, biskup, učiteľ Cirkvi; ľub. spomienka
Panna Mária, Matka ustavičnej pomoci

28. 06. – Ut: Sv. Irenej, biskup a mučeník; spomienka

29. 06. – St: Sv. Peter a Pavol, apoštoli; slávnosť — prikázaný sviatok

30. 06. – Št: Prví svätí mučeníci Cirkvi v Ríme; ľubovoľná spomienka

2. 07. – So: Návšteva Panny Márie; sviatok *Prvá sobota v mesiaci*

3. 07. – Ne: 14. nedeľa v Cezročnom období

4. 07. – Po: Sv. Alžbeta Portugalská; ľubovoľná spomienka

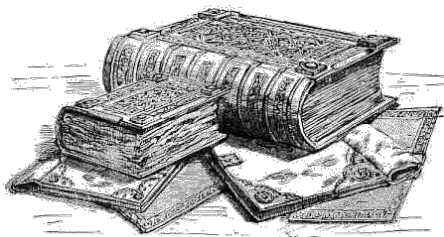
5. 07. – Ut: Sv. Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia; slávnosť

6. 07. – St: Sv. Mária Goretti, panna a mučenica; ľubovoľná spomienka

7. 07. – Št: Sv. Anton Mária Zaccaria, kňaz; ľubovoľná spomienka

Prvý štvrtok v mesiaci – modlitby za duchovné povolania

8. 07. – So: Sv. Augustín Zhao Rong, kňaz, a spoločníci, mučeníci; ľubovoľná spomienka

KRSTY:

Monika Sabová, Justín Daňo, Ema Adamová,
Marius Oprea, Tamara Vasilová

OHLÁŠKY

Jozef Kurilla, narodený v Humennom a bývajúci v Dlhom nad Cirochou
Paula Chromčová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa prvýkrát.

Erik Šváby, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Marianna Polakovičová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa druhý– a tretíkrát.

Rastislav Rybár, narodený v Humennom a bývajúci v Papíne
Katarína Tomkovičová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa druhý– a tretíkrát.

Martin Cvejkuš, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Veronika Horňanská, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa tretíkrát.

Marek Rybarčák, narodený vo Vranove nad Topľou a bývajúci v Nižnom Kručove
Soňa Girmalová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa tretíkrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

MYŠLIENKA SVÄTÉHO OTCA

Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom. To je ROVNICA. Ak nie si schopný odpustiť, ako ti môže odpustiť Boh? On ti chce odpustiť, ale nebude môcť, ak máš UZAVRETÉ srdce. „Odpúšťam, ale nemôžem zabudnúť.“ Pros Pána, aby ti pomohol. Dá sa odpustiť, no nie vždy zabudnúť. Ale odpustiť a pritom hovoriť „veď mi to zaplatíš“, to nejde!

Franciscus

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.